

ere godt tilfredse med at staa paa det gamle konservative Standpunkt med to Slags Borgerskoler, saa er der ingen Anledning for os til at forhøje Procenten udover de 2 $\frac{1}{2}$. Her se vi, hvor træge og langsomme selv Socialdemokraterne ere med at gøre Fremskridt paa Skolevæsenets Omraade. I Dag fik vi en Forklaring over, hvorfor Københavnerne ikke tage Hensyn til Ancienneteten med Hensyn til de Lærere, der faa Ansættelse herinde fra det øvrige Land. Det var jo af økonomiske Grunde. Det er de økonomiske Grunde, der for dem ere de overvejende; det er ikke Skolevæsenet eller Undervisningen mere, det er Pengesækken, det kommer an paa. Det ærede Medlem sagde, at naar man her har et Embede ledigt, og der melder sig Ansøgere, som have betydelig Anciennetet, og der kommer andre, som i og for sig ere lige saa kvalificerede, og som ingen Anciennetet have med sig, saa tage de den sidste, for det er for kostbart at tage blandt de første. Jeg skulde dog synes, at selv i Københavns Kommune var det ikke af Vejen, om man ogsaa ansatte Lærere, der havde en længere Erfaring, saa man ikke stadig i alt for vid Udstrækning gjorde Børnene herinde til Prøveklude for unge, mer eller mindre umodne Læreres eller Lærerinders pædagogiske Forsøg. Det var ikke af Vejen, om Københavns Kommune kunde aabne Portene for ældre og erfarne Lærere. Ville de ikke have Folk ude fra Landet — det er maaske ikke fint nok —, saa tag dem fra Købstæderne, fra Odense, Aalborg eller fra Assens eller fra andre saadanne Steder, hvor man har dygtige Lærere, Lærere, der have længere Erfaring. Det kunne de Herrer dog godt gøre for Børnenes Skyld, for jeg synes, at det vil være i Undervisningens og Skolevæsenets velforstaede Interesse. Men de gøre det ikke og hvorfor? Det er for kostbart. Ja, det ærede Medlem er ellers saa ideel, naar han taler om Skolevæsen, men her har den gamle Adam stukket alt for meget igennem, saa man ser, at det økonomiske alligevel spiller en alt for stor Rolle der, hvor det ikke burde spille den Rolle.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sprogundervisning har jeg udtalt min Opfattelse, og naar det ærede Medlem gentager sit Argument for, at det, at en Lærer kan Sprog, vil højne ham i Befolkningens Anseelse, gentager jeg, hvad jeg sagde forleden, at jeg tror ikke, det er det, der højner en Mand. Og hvad tror man

for øvrigt, at det, at der indføres to eller tre Sprog paa vore Seminarier, vil gøre? Hvor langt tror man, at de ville komme frem i Verden derved? De faa sproglige Brokker, de faa i saa kort Tid, ville ikke føre dem ret vidt frem. Men dette Spørgsmaal skal jeg lade ligge. Det ligger noget udenfor det, vi her tale om. Jeg henviser til, hvad jeg derom tidligere har udtalt.

Det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) mente, at jeg har set for langt ud i Fremtiden, naar jeg har citeret Udtalelser, der ere fremsatte offentligt, ikke af en enkelt, men af flere Førere for den fritænkerneske Retning. Det ærede Medlem har misforstaaet mig noget. Jeg nærer selvfølgelig ingen Frygt for, at man i den allernærmeste Tid vilde kunne gennemføre en Lov, hvorefter man vilde straffe Forældrene, hvis de selv i Hjemmene lode deres Børn opdrage i den kristne Religion. Det ærede Medlem henviste jo selv til Frankrig, der har man set, hvorledes Udviklingen kan gaa noget i den Retning. Men det er ikke det, jeg nærmest har tænkt paa, da jeg forleden citerede de nævnte Udtalelser om den fremtids Almueskole. Det ærede Medlem sagde, at Almueskolen i den nærmeste Fremtid vilde blive afbleget, vilde blive refererende, vilde blive farveløs. Jeg tror ikke, en saadan farveløs Tilstand vil holde sig ret længe. Det var det, jeg talte om. Jeg tror, at Almueskolen til en vis Grad snarere vil skifte Farve. I mange Skoler vil den Aandsretning, jeg den Dag tillod mig at nævne, gøre sin Indflydelse gældende hos vore Lærere, og alle Vegne, hvor disse Lærere blive ansatte, vil det vise sig, at de ikke ville være refererende, men agiterende, og da mener jeg, at i hvor mange eller hvor faa Tilfælde det nu end kan tænkes at ske i Fremtiden, vil det være i Befolkningens vel forstaede Interesse, at der da er en Mulighed for, at selv den fattige Mand kan lade sine Børn undervise i en anden Skole end den, hvor man underviser paa en saadan Maade, som ikke stemmer med hans egen Overbevisning. Det er derfor, jeg har talt Hjemmenes og Forældrenes Sag.

Jeg har i øvrigt ikke peget paa, i hvilken Retning man i saa Hensende skulde gaa. Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup) mindede om Venstres gamle Standpunkt: at gøre en Del af Lønningerne i de offentlige Skoler flydende. Det er et Standpunkt, som Venstre har kæmpet for gennem mange Aar, men som man i 1899 maatte opgive paa Grund af Højres Mod-